

AZƏRBAYCANIN MİLLİ QƏHRƏMANLARI

Ulduzlar gecələr parlaysın...

Qəhrəmanlar anadan qəhrəman doğulmuşlar, onların bu yüksək keyfiyyətlərini müharibələr, çətin sınaqlar üzə çıxarır. Qubadlıda heç kəsin ağlına gəlməzdi ki, vaxt gələcək 1959-cu il yanvar ayının 15-də Əhməd kişinin ailəsində dünyaya göz açan uşağı Vətənimiz uğrunda vuruşacaq, saysız-hesabsız igidliklər göstərəcək, canını torpağımıza sipər edəcək və Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı olacaq.

Əhməd Əliyev 1945-ci ildə faşizmə qarşı müharibədən Vətənə müzəffər əsgər kimi dönəndə düşünməzdi ki, qoruduğu doğma yurdunda oğlu Vasili qəhrəmanlıqla həlak olacaq. Ancaq deyirlər ki, fələyin atkeçməz yolları var...

Əhməd Əliyev II Dünya müharibəsində iştirak edərək faşistlərə qarşı qorxmaz əsgər kimi döyüşmüşdü. O, müharibənin od-alovunda bərkimmiş bir qızı - Stalinqraddlı Veranı həyat yoldaşı seçmiş və onunla ailə qurmuşdu. "Uzaq sahillərdə" filmindəki Veselin rolu onların xoşuna gəldiyindən oğullarından birinin adını Vasili qoydular. Hələ uşaq yaşlarında Vasili milisdə işləyən atasının mündirinə qürurla baxır, gələcəkdə özü də hərbiçi olmağı arzulayırdı. Quşqanadlı aylar, illər tez gəlib keçdi, Vasili orta məktəbi bitirib hərbi xidmətə getdi. Qayıdandan sonra milis sıralarında xidmətə başladı, ona starşına (indi gizir) rütbəsi verdilər, sevib-seçdiyi Aygünlə ailə qurdu. Evlərində bir cüt gül bala böyüdü-biri oğlan, biri qız-Elmir və Zülfüyye. Ancaq xoşbəxt illərin sayı çox olmadı. Ermənistan Azərbaycan torpaqlarına göz dikdi və sakit həyat pozuldu. Ermənistan və xarici ölkələrdən gətirilib silahlandırılmış saqqallı ermənilər kəndlərimizə basqın edir, yollarda, əkin sahələrində əliyalın azərbaycanlıları öldürür, əsir aparır, mal-heyvanı yağmalayırdılar. Sovet dövlətinin rəhbəri Mixail Qorbaçov və ermənipərəst dairelərin ermənilərin haqsız torpaq iddialarına və törədikləri cinayətlərə göz yumur, hətta əlaldan buna rəvac verirdilər. Azərbaycanlıların ov tufəngləri əllərindən alınır və düşmən qarşısında müdafiəsiz vəziyyətə salınırdılar. Azərbaycanın o vaxtkı yarıtılmaz rəhbərləri isə ordu yaratmaq barədə düşünmək belə istəmirdilər.

Torpaqların müdafiəsi yerli könüllü özünümüdafiə taborlarının, qeyrətli oğulların və milisin üzünə düşmüşdü.

Starşına Vasili Əliyev ermənilərin namərdliklərini heç cür həzm edə bilmirdi. Onlar kolxoz sədri Qaçay Ələkbərovu və bir neçə nəfəri qətlə yetirərək aradan çıxmışdılar. Vasili öz milis yoldaşları ilə ermənilərin yaşadığı kəndə hücum edərək canilərdən qisas almışdılar. O, qrup komandiri kimi dəstəsi ilə ağır əməliyyatlarda iştirak edərək düşmən şəxsi heyətinə və hərbi texnikasına ciddi zərbə vururdu. Qorxmaz milis əməkdaşı Qubadlı rayonunun Davudlu və Yuxarı Cibikli kəndlərinə soxulub əhalini girov aparmağa çalışan erməni yaraqlılarını geri oturtmuşdu.

1991-ci ilin əvvəllərində "Şürnuxu" əməliyyatı hazırlandı. Məqsəd Şürnuxu kəndində cəmləmiş erməni yaraqlılarını darmadağın etmək idi. Rəhbərlik bu əməliyyatın yerinə yetirilməsi üçün yaradılan dəstəyə komandirliyi



starşına Vasili Əliyevə tapşırırdı, çünki o, qorxmazlığı, tədbirliliyi və döyüş bacarığı ilə fərqlənmişdi. Vasili gecəyarısı, gözənilmədən hücum keçməyi planlaşdırırdı və bu, effektiv alındı. "Qaz budkasi" adlanan yerdə qurulan düşmən postları darmadağın edildi. Yola basdırılmış minanın partlaması nəticəsində isə altı quldur məhv edildi. Beləliklə, "Şürnuxu əməliyyatı" müvəffəqiyyətlə başa çatdı.

1991-ci il mayın 2-də erməni yaraqlıları gözənilmədən hücum edərək Seytas kəndi yaxınlığındakı postda 6 nəfər milis əməkdaşını və milis rəisinin müavinini mühasirəyə alıb sağ ələ keçirməyə cəhd göstərdilər. Vasili bu xəbəri eşidən kimi döyüş yoldaşları ilə özünü ora yetirdi. Bir neçə saatlıq döyüşdən sonra ermənilər itki verərək geri çəkildilər.

1992-ci ilin martında erməni quldurları strateji əhəmiyyətə malik "Lələzar" körpüsünü partlatmaq istəyərkən Vasili öz dəstəsi ilə bura gəldi və düşmənlə həlledici döyüşə atıldı. Döyüş sona çatanda 11 nəfər quldurun meyiti yerdə qalmışdı.

Hörmətli oxucu, starşına Vasili Əliyevin qəhrəmanlıqlarından bir məqalədə danışmaq mümkün deyil. Onu deyə bilirik ki, o, harada təhlükə olsa ora can atıb, soydaşlarımızı ölüm və əsir düşmək təhlükəsindən xilas edib. Hər yerdə döyüşün ağırlığını öz üzünə götürməyə çalışıb. Onu qubadlılara sevdiren də elə bu xarakteri olub. Çalışdığı şöbənin rəhbərliyi

onun xidmətlərini layiqincə qiymətləndirirdi. O, dəfələrlə pulla, müxtəlif mükafatlarla təltif olunmuş, "Polis əlaçısı" döş nişanına layiq görülmüşdü. Gələcəkdə isə onu Vətənin ən yüksək mükafatı gözləyirdi... Hələ ki, o, döyüşdən-döyüşə atılır, öz igidliyi ilə əsl nümunə göstərirdi. Qubadlı Vasili kimi mərd oğulların ciyində yaşayır, erməni işğalçılarına inadlı müqavimət göstərirdi...

1992-ci il oktyabrın 19-da polis əməkdaşları hücum edərək erməni dəstələrinin möhkəmləndiyi Qaraçaya yüksəkliyinin bir hissəsini düşməndən azad etdilər. Bu döyüşdə də Vasili öz kiçik dəstəsi ilə düşmənin canlı qüvvəsinə tələfat verilməsində və beşdən artıq zirehli texnikasının sıradan çıxarılmasında şücaət göstərdi. Ancaq ertəsi gün...

Ertəsi gün starşına Vasili Əliyevin son döyüşü oldu. Düşmənin yuva saldığı Topağac yüksəkliyi alınmalı idi. Hücumda iştirak edən əsas qüvvə könüllülərdən ibarət özünümüdafiə batalyonunun rotaları həlledici məqamda geri çəkildilər. Vasili bir neçə polis və atası starşına Əhməd Əliyevlə birgə düşməne müqavimət göstərməli oldu. Ancaq düşmən sayca onlardan qat-qat üstün olduğuna görə davam gətirmək mümkün deyildi. Hamının həlak olmaması və ya əsir alınmaması üçün igid starşına əmr verdi ki, geri çəkilsinlər. Təkbəşinə onlarla düşməne qarşı vuruşan Vasili sonuncu patronda qədər səngərdən çıxmadı. Düşmən gülləsi hələ otuz üç yaş tamam olmamış gənc Vətən oğlunu əbədi susdurdu. Ancaq bu şərəfli ölüm ona həm də əbədi şöhrət qazandırdı. İndi onun adı təkcə Qubadlı elinin deyil, bütün Azərbaycanın qəhrəman oğullarından biri olan Qaçaq Nəbinin davamçısı kimi onunla qoşa anılır.

Azərbaycan Prezidentinin 11 may 1993-cü il tarixli Fərmanı ilə Vasili Əhməd oğlu Əliyev Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı adına layiq görüldü.

Qəhrəman Vasili Əliyevin şərəfli ömür yolunu döyüş-gün yoldaşı və bir cüt övladı davam etdirir... İndi Vasilin ocağında özünü görmədiyi və heç vaxt görməyəcəyi dörd gözəl-göyçək nəvəsi- Ülker, Ayxan, Kənan və Yusif böyüyür. Zaman yetişəcək, onlar böyüyüb babalarının qəhrəmanlıqla dolu döyüş yolları ilə fəxr edəcəklər...

✍ Vəli İlyasov,
"iki sahil"

200 min əhalisi olan şəhər xarabalığa çevrilib

Suriyanın İdlib şəhəri yaxınlığında 200 min əhalisi olan Maarat El Numan şəhəri xaraba bir diyara çevrilib.

"iki sahil" xəbər verir ki, Suriyadakı vətəndaş müharibəsi əsnasında son aylarda xüsusilə Maarat El Numan şəhərinə hücumlar olub. Hücumlar səbəbindən evlərini tərk edən vətəndaşlar özləri üçün götdükləri vasitələrlə etibarlı bölgə olaraq gördükləri Türkiyə sərhədinə yaxın bölgələrə gəliblər. Suriyalılar Türk Silahlı Qüvvələri (TSK) tərəfindən Zeytun budağı və Fırat Qalxanı əməliyyatları nəticəsində terrorçulardan azad etdikləri ərazilərə yerləşiblər. İntensiv mühacirət üzündən boş yer tapıb bilməyən bəzi suriyalılar zeytun ağacları altında qurduqları çadırlarda yaşayırlar.

Yerli qaynaqlar Maarat El Numan mahalının heqiqi əhalisinin 200 min nəfər olduğunu xarabalıq diyarına döndüyünü, bombardımanlar nəticəsində binalarda çox az sayda insanların yaşadığını bildirir. Bu insanların da yoxsulluq və səfalət içində olduqlarından xarabalıq binalarda yaşamağa çalışdıqları vurğulanıb.

